

مشکلات تماشای فیلم‌های سه‌بعدی

به گزارش هلت دی نیوز پژوهشگران می‌گویند تماشاچیان کم‌سن‌تر و آنانی که نزدیک به پرده می‌نشینند...

تماشای فیلم‌های سه‌بعدی مانند "هوگو" و "آواتار" بسیاری از بینندگان را به هیجان می‌آورد، اما یک بررسی جدید نشان می‌دهد که دیدن این فیلم‌ها ممکن است در برخی از افراد علائم آزارنده‌ای ایجاد کند.

به گزارش هلت دی نیوز پژوهشگران می‌گویند تماشاچیان کم‌سن‌تر و آنانی که نزدیک به پرده می‌نشینند، ممکن است هنگامی به اصطلاح در فیلم سه‌بعدی "غرق شده‌اند"، دچار تاری دید، احساس تهوع و سایر علائم ناراحت‌کننده شوند.

شان- نان یانگ، دانشمند ارشد در کالج بینایی‌سنجی دانشگاه پاسیفیک در اورگون آمریکا که سرپرست این پژوهش بوده است، می‌گوید: "تماشای فیلم‌های سه‌بعدی مادامی لذت‌بخش است که دچار این احساسات آزارنده نشوید."

به گفته او این علائم که مختصر و گذرا است، مربوط به اختلال در دید و "بیماری حرکت" (motion sickness) است؛ اما می‌توان این علائم را - دست کم هنگامی در خانه فیلم سه‌بعدی را با تلویزیون می‌بینید- با عقب‌تر نشستن و انتخاب کردن یک زاویه دید گسترده‌تر تخفیف داد. همچنین ممکن است نیاز به مراجعه به چشم‌پزشک برای برطرف کردن مشکلات بینایی‌تان داشته باشید.

هالیوود در دهه 1950 فیلم‌های سه‌بعدی بسیاری را تولید کرد که هنگام نمایش حس درک عمق در آنها تشدید می‌شد، و حتی گاهی در تماشاچیان احساس تهوع ایجاد می‌کرد. با پیشرفت تکنولوژی در دهه گذشته فیلم‌های سه‌بعدی رواجی دوباره یافته‌اند، اما صنعت سینما هنوز ایجاد بیماری حرکت در تماشاچیان را جدی نگرفته است.

این بررسی جدید هزینه آن را شرکت تکنولوژی اینتل پرداخته است، یکی از آخرین پژوهش‌هایی است که به چگونگی تاثیر دیدن فیلم‌های سه‌بعدی بر تماشاچیان پرداخته است.

پژوهشگران در این بررسی بیش از 200 نوجوان و بزرگسال را به تماشایی یک فیلم سه‌بعدی "هوای ابری با احتمال بارش کوفته گوشت" بر روی یک تلویزیون ال سی دی 55 اینچی واداشتند. برخی از این افراد فیلم را به صورت معمول دو بعدی دیدند و گروهی دیگر به صورت سه‌بعدی آن را تماشا کردند. تماشاچیان در فواصل و زوایای دید متفاوت قرار داده شدند و از آنها درباره علائم قبلی چشمی و نیز علائمی که حین یا پس از نمایش فیلم دچار آن شده بودند، سوال کردند.

به گفته این پژوهشگران به گفته این پژوهشگران 12 درصد از افرادی که فیلم دو بعدی را دیده بودند علائم آزارنده را گزارش کردند، در حالیکه در تماشاگران فیلم‌های سه‌بعدی این میزان 20 درصد بود.

افرادی که نسخه سه‌بعدی را دیده بودند، با احتمال بیشتری علائم درد چشم، احساس فشار در چشم، تاری دید، دوبینی، سرگیجه و عدم تعادل را گزارش می‌کردند.

همچنین تماشاگران در سنین 24 تا 34 بیشتر از تماشاگران مسن‌تر از دیدن فیلم سه‌بعدی دچار ناراحتی شده بودند.

شدیدترین مشکلاتی گزارش شده سردرد و تهوع بودند. علائم با احتمال بیشتری در 15 دقیقه پس از تماشای فیلم افزایش می‌یافت، اما این مشکلات تا روز بعدی ادامه پیدا نمی‌کرد.

این پژوهشگران می‌گویند تماشای فیلم‌های سه‌بعدی از لحاظ بینایی کار سختی است، زیرا چشم‌ها باید روی صفحه نمایش در فاصله نزدیک ثابتی قرار دارد، متمرکز شوند و تصاویر سه‌بعدی که به نظر می‌رسد در فاصله دوری قرار دارند، ببینند. اگر در سالن سینما باشید، ممکن است علائم کمتری را نسبت به تماشای فیلم‌های سه‌بعدی بر روی تلویزیون در خانه تجربه کنید.

تماشاچیان سالمندتر ممکن است کمتر از دیدن فیلم‌های سه‌بعدی احساس ناراحتی کنند، احتمالاً به این خاطر که کمتر به تحریک بینایی حساس هستند یا به علت کاهش قدرت دید با بالا رفتن سن راحت‌تر می‌توانند خود را با این ناسازگاری دید نزدیک/دید دور وفق دهند.

به گفته یانگ تماشاگران جوان‌تر هنگام تماشای فیلم سه‌بعدی بیشتر احساس "غرق‌شدگی" را گزارش می‌کردند.

یانگ می‌گوید هنوز معلوم نیست چرا بسیاری از تماشاگران در این بررسی حتی پس از تماشای فیلم معمول دو بعدی روی تلویزیون دچار مشکلات چشمی یا فیزیکی شده بودند. به گفته او این افراد همچنین می‌گفتند که هنگام استفاده از مونیتورهای کامپیوتر هم دچار مشکلات چشمی می‌شوند.

یانگ می‌گوید اگر در خانه فیلم سه‌بعدی تماشا می‌کنید می‌توانید با تغییر محل نشستن یا انتخاب یک زاویه دید متفاوت، یا تنظیم درخشندگی صفحه تلویزیون یا نور اتاق از دچار شدن به این مشکلات پیشگیری کنید. او می‌گوید: "هنگامی که به صفحه نزدیک‌تر می‌نشینید، احساس واقعی‌تری از دیدن فیلم دارید، اما در عوض ممکن است علائم ناراحت‌کننده بیشتری را تجربه کنید."

دکتر جیمز سالز، استاد بالینی چشم‌پزشکی در دانشگاه کالیفرنیا جنوبی و سخنگوی آکادمی چشم‌پزشکان آمریکا می‌گوید یک راه حل برای کودکانی که از تماشای فیلم‌های سه‌بعدی ناراحت می‌شوند، این است که عینک سه‌بعدی را از چشم بردارند و فیلم را به صورتی محوشده ببینند.

او این راه حل را با نوه‌های 4 تا 7 ساله‌اش امتحان کرده است و می‌گوید آنها به خاطر این که دیدشان راحت‌تر می‌شود، دیگر شکایتی نمی‌کنند.